

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-48-08

Druk nr 358
Warszawa, 28 marca 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 i art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o wykonywaniu kary
pozbawienia wolności poza zakładem
karnym w systemie dozoru
elektronicznego.**

Nadanie projektowi ustawy trybu pilnego wynika z konieczności uchwalenia projektowanych zmian przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, tj. przed dniem 1 lipca 2008 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

Art. 1. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. Nr 191, poz. 1366) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nadajnik – urządzenie radiowe, nadawcze, wytwarzające energię wielkiej częstotliwości dla potrzeb radiokomunikacji, zakładane na rękę lub nogę skazanego, wysyłające sygnały odbierane przez stacjonarne lub przenośne urządzenia monitorujące;”

b) w ust. 4 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) stacjonarne urządzenie monitorujące – urządzenie zawierające odbiornik radiowy, rejestrujące sygnały wysyłane przez pozostający w zasięgu monitorowania nadajnik i przekazujące je do centrali monitorowania, instalowane na stałe w miejscu stałego pobytu skazanego lub w innym miejscu wskazanym przez sąd penitencjarny, umożliwiające komunikację telefoniczną między skazanym a organami postępowania wykonawczego w czasie przebywania skazanego w tym miejscu;”

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Środki techniczne powinny zapewniać odpowiedni zasięg monitorowania, przez który rozumie się największą odległość, z jakiej elektroniczne stacjonarne lub przenośne urządzenie rejestrujące jest w stanie odebrać i zarejestrować sygnał radiowy wysyłany przez nadajnik umożliwiający właściwe wykonanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.”;

2) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do skazanego, wobec którego wykonywana jest kara pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie stosuje się przepisów o warunkowym zwolnieniu, zawartych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym.”;

3) w art. 8 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) udzielania wyjaśnień dotyczących przebiegu odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i wykonywania nałożonych na niego obowiązków, a zwłaszcza kontaktowania się z sądowym kuratorem zawodowym;”;

4) w art. 11 ust 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cofnięcie zgody po wydaniu przez sąd penitencjarny postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jest nieskuteczne.”;

5) w art. 12 w ust 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dbania o powierzone jej stacjonarne lub przenośne urządzenie monitorujące, a zwłaszcza ochrony przed utratą, zniszczeniem, uszkodzeniem lub uczynieniem niezdatnym do użytku odbiornika;”

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) poddania się czynnościom kontrolnym upoważnionego podmiotu dozoru mającym na celu sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania stacjonarnego lub przenośnego urządzenia monitorującego.”;

6) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. W przypadku nałożenia na skazanego zakazu lub obowiązku, o których mowa w art. 8 ust. 3, sąd penitencjarny określa przedziały czasu w ciągu doby i w poszczególne dni tygodnia, w których skazany ma prawo przebywać w określonych miejscach lub w miejscach przebywania osoby, do której skazany ma zakaz zbliżania się, w szczególności w celu określonym w art. 10.

2. Jeżeli kontrolowanie zakazu lub obowiązku, o których mowa w art. 8 ust. 3, następuje za pomocą stacjonarnego urządzenia monitorującego a osoba, do której skazany ma zakaz zbliżania się lub obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach, zamieszkuje wspólnie z inną osobą lub osobami pełnoletnimi, do orzeczenia tego zakazu lub obowiązku wymagana jest uprzednia zgoda tych osób udzielona na piśmie, obejmująca także umożliwienie upoważnionemu podmiotowi dozoru przeprowadzenie czyn-

ności kontrolnych określonych w art. 12 ust. 1 pkt 6. Przepis art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

7) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. W przypadku nałożenia na skazanego obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach, o którym mowa w art. 8 ust. 3, sąd penitencjarny, na wniosek sądowego kuratora zawodowego, nakłada na upoważniony podmiot dozoru obowiązek zainstalowania we wskazanym miejscu na określony czas stacjonarnego lub przenośnego urządzenia monitorującego.

2. Właściciel lub zarządca nieruchomości, budynku lub obiektu, na których na określony czas ma zostać zainstalowane stacjonarne urządzenie monitorujące, jest obowiązany umożliwić upoważnionemu podmiotowi dozoru:

- 1) zainstalowanie tego urządzenia w warunkach zapewniających jego prawidłowe funkcjonowanie;
- 2) wykonywanie czynności kontrolnych mających na celu sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania zainstalowanego urządzenia.”;

8) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Skazany ma obowiązek zgłoszenia upoważnionemu podmiotowi dozoru gotowości do zainstalowania stacjonarnego urządzenia monitorującego oraz założenia nadajnika w terminie i w sposób określony przez sąd penitencjarny.”;

9) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Upoważniony podmiot dozoru jest obowiązany zainstalować stacjonarne urządzenie monitorujące oraz założyć skazanemu nadajnik niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia zgłoszenia przez skazanego gotowości, o której mowa w art. 15 ust. 1.

2. O niezgłoszeniu przez skazanego gotowości, o której mowa w art. 15 ust. 1, albo o uchylaniu się skazanego od niezwłocznego zainstalowania przez upoważniony podmiot dozoru stacjonarnego urządzenia monitorującego oraz od założenia nadajnika, upoważniony podmiot dozoru niezwłocznie informuje sądowego kuratora zawodowego oraz sędziego penitencjarnego.”;

10) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli skazany nie zachowa wyznaczonego terminu do zgłoszenia upoważnionemu podmiotowi dozoru gotowości, o której mowa w art. 15 ust. 1, albo uchyla się od niezwłocznego zainstalowania przez upoważniony podmiot dozoru stacjonarnego urządzenia monitorującego oraz od założenia nadajnika, sąd penitencjarny niezwłocznie uchyla zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i poleca go doprowadzić do zakładu karnego.”;

11) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Czasu przebywania skazanego poza miejscem stałego pobytu lub innym wskazanym miejscem na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1, nie odlicza się od okresu odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicz-

nego, chyba że sędzia penitencjarny zarządzi inaczej, w przypadku gdy skazany w tym czasie nadużył zaufania i nie powrócił do określonego miejsca w wyznaczonym czasie.”;

12) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. W sprawach o udzielenie skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, sąd penitencjarny orzeka:

- 1) na wniosek skazanego lub
- 2) za zgodą skazanego, na wniosek jego obrońcy, prokuratora, sądowego kuratora zawodowego lub dyrektora zakładu karnego.”;

13) w art. 40:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3. Do wniosku dołącza się zgodę osoby lub osób, o których mowa w art. 11 ust. 1.
4. Prokurator może złożyć wniosek o orzeczenie zakazu lub nałożenie obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 3. W takim przypadku do wniosku dołącza się zgodę osoby, której orzeczenie zakazu zbliżania się ma dotyczyć oraz zgodę osób, o których mowa w art. 13 ust. 2.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

5. Sąd penitencjarny wydaje postanowienie w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku.”;

14) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. Przed wydaniem postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd

penitencjarny ustala, czy na przeszkodzie udzieleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie stoją warunki techniczne. W tym celu sąd żąda nadesłania informacji od upoważnionego podmiotu dozoruującego.”;

15) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. Przed wydaniem postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny wysłuchuje skazanego lub jego obrońcę, sądowego kuratora zawodowego, jeżeli składał wniosek o zezwolenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lub 2, oraz przedstawiciela skazanego, o którym mowa w art. 42 Kodeksu karnego wykonawczego; przed nałożeniem obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby sąd wysłuchuje również osobę, której zakaz zbliżania się ma dotyczyć oraz osoby, o których mowa w art. 13 ust. 2, oraz właścicieli lub zarządców, o których mowa w art. 14 ust. 2.”;

16) w art. 44 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wyznacza termin i określa sposób zgłoszenia przez skazanego upoważnionemu podmiotowi dozoruującemu gotowości do zainstalowania stacjonarnego urządzenia monitorującego i założenia nadajnika;”;

17) w art. 59 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynności materialno-techniczne, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności zainstalowanie stacjonarnego urządzenia monitorującego i założenie skazanemu nadaj-

nika, usunięcie tego urządzenia i nadajnika oraz rejestrację przypadków, o których mowa w ust. 3.”;

18) w art. 89 :

a) w ust. 1 wyrazy „1 lipca 2008 r.” zastępuje się wyrazami „1 września 2009 r.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Ustawa obowiązuje do dnia 31 sierpnia 2014 r.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2008 r.

---

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378.

UZASADNIENIE

Ustawa o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego została uchwalona w dniu 7 września 2007 r. (Dz. U. Nr 191, poz. 1366).

Wymieniona ustawa wprowadziła do katalogu systemów wykonywania kary pozbawienia wolności system dozoru elektronicznego. Jest to całkowicie nowy system wykonywania krótkoterminowej, w wymiarze do 6 miesięcy, kary pozbawienia wolności, orzekany przez sąd penitencjarny i pozwalający na pobyt skazanego poza zakładem karnym, a jednocześnie na daleko idące ograniczenie jego swobody przez kontrolę przebywania przez niego w wyznaczonym mu przez sąd miejscu i czasie.

W art. 89 ust. 1 ustawy ustawodawca określił termin jej wejścia w życie na dzień 1 lipca 2008 r.

Wprowadzenie w życie systemu dozoru elektronicznego wymaga dokonania niezbędnych procedur przetargowych – wybór podmiotu dozoruującego oraz przygotowania całej infrastruktury technicznej, niezbędnej do kontroli obowiązków nałożonych na skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w tym systemie.

Biorąc pod uwagę skalę zadania do wykonania, jego realizacja we wskazanym przez ustawodawcę terminie nie jest możliwa.

Z tych względów proponuje się przedłużenie *vacatio legis* ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego do dnia 1 września 2009 r. (art. 1 pkt 18 projektu).

Powyższa zmiana zapobiegnie wejściu w życie przepisów, które nie będą mogły prawidłowo funkcjonować.

Dalsze projektowane zmiany dokonane w art. 1 w zdecydowanej większości mają na celu doprecyzowanie stosowanej terminologii. Są to zmiany o charakterze porządkowym i nie wpływają na stronę merytoryczną nowelizowanej ustawy.

Zmiana w art. 1 pkt 1 lit. a polega na zastąpieniu w art. 2 ust. 4 pkt 1 nowelizowanej ustawy wyrazów „umieszczane na ręce lub nodze” wyrazami „zakładane na rękę lub nogę”.

W art. 1 pkt 1 lit. b, pkt 7, 8, 9, 10, 16 i 17 projektu ustawy proponuje się użyty w różnych przypadkach wyraz „umieszczenia” zastąpić bardziej precyzyjnym określeniem użytym w odpowiednich przypadkach „zainstalowania”.

Zmiana w art. 1 pkt 1 lit. c, pkt 2, 3, 4 i 11 ma charakter redakcyjny i polega na ujednoczeniu stosowanej w ustawie terminologii. Dodatkowo w art. 5 ust. 2 wykreślono zastrzeżenie o niestosowaniu przepisów o dozorcze, zawartych w Kodeksie karnym wykonawczym. Zapis uwzględniający to zastrzeżenie był bowiem niespójny z art. 56 ust. 2 ustawy, w którym w kwestiach nieuregulowanych w niniejszej ustawie przewiduje się odpowiednie stosowanie przepisów o dozorcze.

Zmiana w art. 1 pkt 5 (dot. art. 12 ustawy) polega na dodaniu w art. 12 ust. 1 pkt 2 po wyrazach „dbania o powierzone jej” wyrazów „stacjonarne lub” oraz na dodaniu tych wyrazów po wyrazach „prawidłowości funkcjonowania” w art. 12 ust. 1 pkt 6 ustawy.

Osoba pokrzywdzona, co do której skazany ma orzeczony zakaz zbliżania się, może zgodzić się na wyposażenie jej w przenośne urządzenie monitorujące lub na zainstalowanie w jej mieszkaniu tylko stacjonarnego urządzenia monitorującego. W obu jednak przypadkach osoba ta musi być zobowiązana do dbania o przenośne lub stacjonarne urządzenie monitorujące, jak i poddania się czynnościom kontrolnym upoważnionego podmiotu dozoru mającym na celu sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania stacjonarnego urządzenia monitorującego analogicznie, jak to jest w przypadku przenośnego urządzenia monitorującego.

Zgodnie z art. 8 ust. 3 nowelizowanej ustawy sąd penitencjarny może nałożyć na skazanego nie tylko obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonym miejscu, ale i zakaz zbliżania się do określonej osoby. Dlatego też normę zawartą w art. 13 ust. 1 uzupełniono przez dodanie po wyrazie „skazanego” wyrazów „zakazu lub” (art. 1 pkt 6 projektowanej ustawy).

Skorygowano również błąd, który wystąpił w ust. 2 art. 13 ustawy, bowiem jak wynika z treści tego przepisu, powinien on zawierać odwołanie do obowiązku lub zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 3, a nie do obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 1.

Jeżeli bowiem skazany przebywa lub zamieszkuje wspólnie z inną osobą lub osobami pełnoletnimi, do nałożenia na niego obowiązku powstrzymywania się od przebywania w określonym miejscu powinna być wymagana, analogicznie jak przy zakazie, zgoda tych osób udzielona na piśmie. Wymóg ten jest konieczny, bowiem wypełnianie przez skazanego warunków odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego będzie objęte stałą kontrolą.

Zmiana w art. 1 pkt 12 prowadzi do doprecyzowania właściwości sądu penitencjarnego orzekającego na wniosek podmiotów określonych w zmienianym art. 39 ustawy.

Zmiana w art. 1 pkt 13 lit. a (dot. art. 40 ust. 3 i 4 ustawy) to usunięcie błędu w dotychczasowej regulacji niewskazującej, kto może złożyć wniosek o orzeczenie wobec skazanego zakazu zbliżania się do określonej osoby lub nałożenie obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach.

Projekt zakłada, że wniosek taki będzie mógł złożyć prokurator.

Projekt zakłada również wydłużenie terminu do wydania postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego z 7 do 14 dni od dnia wpływu wniosku. Uznano, że termin 7-dniowy jest zbyt krótki. Sąd penitencjarny przed wydaniem postanowienia w tym przedmiocie musi bowiem ustalić, czy na przeszkodzie udzieleniu zezwolenia nie stoją warunki techniczne, jak również wysłuchać np. skazanego, obrońcę, kuratora, osobę lub osoby wspólnie zamieszkujące ze skazanym (art. 1 pkt 13 lit. b projektu – dodany ust. 5 w art. 40 ustawy).

Zmiana w art. 1 pkt 14 (art. 42 ustawy) polega na określeniu sposobu, w jaki sąd penitencjarny uzyska wiedzę, czy na przeszkodzie udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie stoją warunki techniczne. O nadesłanie takich informacji sąd będzie mógł zwrócić się do upoważnionego podmiotu dozoru.

W art. 1 pkt 15 (dot. art. 43 ustawy) usunięto błąd w dotychczasowej regulacji przez dodanie do wykazu osób, które wysłuchuje sąd przed wydaniem postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego osoby, której zakaz zbliżania się ma dotyczyć.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które będzie oddziaływała ustawa

Projekt ustawy będzie oddziaływać na skazanych, którzy mieliby prawo do skorzystania z możliwości odbycia kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego. Na etapie wdrożeniowym zakłada się, że z systemu dozoru elektronicznego skorzysta grupa 3 000 skazanych, zaś docelowo – 15 000 skazanych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został poddany konsultacjom z Sądem Najwyższym, Krajową Radą Sądownictwa, Naczelną Radą Adwokacką, Krajową Radą Radców Prawnych i Krajową Radą Kuratorów oraz sądami apelacyjnymi i prokuraturami apelacyjnymi.

W ramach konsultacji uwagi zgłosili sędziowie i prokuratorzy.

Proponowana zmiana polegająca na przesunięciu terminu wejścia w życie ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego spotkała się z ogólną aprobatą opiniujących.

Wskazano, że przesunięcie terminu wejścia w życie wymienionej ustawy umożliwi lepsze przygotowanie rozwiązań zawartych w ustawie.

Pozytywnie oceniono również wydłużenie z 7 dni do 14 dni terminu do wydania przez sąd penitencjarny postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego (art.1 pkt 13 lit. b projektowanej ustawy) uznając je za racjonalne rozwiązanie.

Niektórzy opiniujący podnosili jednak, że termin 14 dni do wydania przez sąd penitencjarny wymienionego postanowienia jest zbyt krótki, bowiem sąd w tym terminie musi wykonać wiele czynności. Proponowano, aby termin ten wydłużyć np. do 30 dni.

Nie można podzielić tej uwagi. Termin 14 dni jest wystarczający do wykonania przez sąd nałożonych przez ustawę czynności.

Trzeba mieć bowiem na uwadze, że przedłużające się procedowanie sądu penitencjarnego w tym przedmiocie mogłoby doprowadzić do paradoksalnej sytuacji, w której skazany oczekiwałby na rozstrzygnięcie znacznie dłużej niż wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności obejmowanej SDE.

3. Wpływ ustawy na sektor finansów publicznych, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie spowoduje skutków na rynku pracy w sferze konkurencyjności wewnętrznej i zewnętrznej gospodarki oraz pozostanie bez wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Środki na realizację ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. Nr 191, poz. 1366) w zakresie wydatków bieżących niezbędnych do poniesienia w bieżącym roku budżetowym w wysokości 5 000 000 zł zostały ujęte w budżecie państwa na rok 2008 w części 37 „Sprawiedliwość” w rozdziale 75501 „Centralne administracyjne jednostki wymiaru sprawiedliwości i prokuratury”.

Pozostałe wydatki związane z wdrażaniem systemu dozoru elektronicznego oraz wykonywaniem kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w tym systemie zostaną zaplanowane w projektach budżetów części 15 – „Sądy powszechne” i części 37 – „Sprawiedliwość” na kolejne lata budżetowe.

4. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy

Projekt ustawy o zmianie ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania tego projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów. Nie zostały wniesione zgłoszenia zainteresowania tym projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o dzia-

łalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Prawo wspólnotowe oraz postanowienia Układu Europejskiego nie obejmują materii będącej przedmiotem regulacji niniejszego projektu ustawy.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/612 /08/DP/ik

Warszawa, dnia 20 marca 2008 r.

**Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem (pismo nr RM-10-48-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

PODSEKRETARZ STANU

Piotr Serafin

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Zbigniew Cwiąkański
Minister Sprawiedliwości

2008-03-25